

Na koncu pa se tožeča stranka sklicuje na kršitev členov 11, 12, 13 in 28 Direktive 2003/87/ES, ker je Komisija dovolila PNA, čeprav ta ne vsebuje izrecnih določb, ki bi podjetjem dopuščala, da se ustrezno organizirajo s prenosom pravic ali z združevanjem, določa referenčna obdobja, ki so drugačna od petletnega obdobja za prenos preostalih pravic, neupravičeno omejuje združevanje naprav in ne določa razdelitve pravic ukinjenih emisij.

(¹) Odločba Komisije z dne 25. maja 2005 o državnem načrtu razdelitve pravic do emisije toplogrednih plinov, ki ga je Italija uradno priglasila v skladu z Direktivo Evropskega Parlamenta in Sveta 2003/87/ES (C(2005) 1527 končna, UL C 226, 15.9.2005, str. 2)

(²) Direktiva 2003/87/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

Tožba, vložena 26. septembra 2005 — Italijanska republika proti Komisiji

(Zadeva T-373/05)

(2005/C 296/74)

Jezik postopka: italijansščina

Stranke

Tožeča stranka: Italijanska republika (zastopnik: avvocato dello Stato Paolo Gentili)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

Razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2005)2756 z dne 20. julija 2005 v delu, v katerem glede Italijanske republike določa pavšalen popravek v zvezi s sistemom pomoči za tobak na 5 % od stroškov, ki so bili prijavljeni v letih 2001 in 2002 za letino 2000; in povrnitev stroškov, honorarjev ter nagrade.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Italijanska vlada pred Sodiščem prve stopnje Evropskih skupnosti izpodbija Odločbo Komisije C(2005)2756 z dne 20. julija 2005, ki je bila vročena istega dne, v delu, v katerem ta vsebuje

pavšalni finančni popravek v zvezi s sistemom pomoči za tobak na 5 % od stroškov, ki so bili prijavljeni v letih 2001 in 2002 za letino 2000.

V utemeljitev svoje tožbe italijanska vlada navaja:

- 1) pomanjkanje obrazložitve Odločbe C(2005)2756 z dne 20. julija 2005 v zvezi s členom 253 Pogodbe in prekoračitev pristojnosti pri prilagajanju dejanskega stanja, ker je v izpodbijani odločbi brez ustrezne obrazložitve kršene določbe in torej dejanskih predpostavk, ki bi ga morda lahko upravičile, določen pavšalni popravek pomoči, namenjen za proizvodnjo tobaka v letu 2000;
- 2) kršitev in nepravilno uporabo člena 7(4) Uredbe (ES) št. 1258/1999 (¹), ker je odločba o pavšalnem popravku pomoči, namenjene za proizvodnjo tobaka v letu 2000, brez potrebne utemeljitve, ki jo zahteva zadevna določba.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 1258/1999 z dne 17. maja 1999 o financiranju skupne kmetijske politike (UL L 160, 26.6.1999, str. 103).

Tožba, vložena 7. oktobra 2005 — Azienda Agricola Le Canne proti Komisiji

(Zadeva T-375/05)

(2005/C 296/75)

Jezik postopka: italijansščina

Stranke

Tožeča stranka: Azienda Agricola „Le Canne“ S.r.l. (Porto Viro, Italija) (zastopnika: Giuseppe Carraio in Francesca Mazzonetto, avvocati)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

— izpodbijana Odločba Evropske Komisije št. C(2005)2939 z dne 26. julija 2005 naj se v delu, v katerem zmanjšuje znesek pomoči, ki je bil z Odločbo št. C(90)1923/99 z dne 30. oktobra 1990 na podlagi Uredbe (EGS) št. 4028/86 odobreni Aziendi Agricoli Le Canne s.r.l., razglasi za nično;

- Komisiji naj se naloži povrnitev škode, ki naj bi jo utrpela tožeča stranka, v višini, ki ne sme biti nižja od deleža subvencij, ki jih ta vse do danes ni prejela, zvišanih za obresti po pasivni obrestni meri, ki jo pri tožeči stranki uporablja bančni sistem za celotni preostanek zneskov, ki so bili dolgovani na podlagi Odločbe št. C(90)1923/99 z dne 30. oktobra 1990, in sicer od dneva izdaje odločbe, ki je bila razglašena za nično, 27. oktobra 1995 do dneva celotnega plačila dolgovane pomoči;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo predlaga razglasitev ničnosti Odločbe Komisije št. C(2005)2939 z dne 26. julija 2005, ki zmanjšuje znesek pomoči, ki je bil na podlagi Uredbe (EGS) št. 4028/86 odobren v okviru načrta z naslovom „Posodobitev proizvodne enote ribogojstva v Roselini (Benečija)“. V utemeljitev svojih predlogov tožeča stranka navaja štiri razloge:

1. Pod prvič predhodno uveljavlja ugovor zastaranja glede ugotavljanja domnevnih nepravilnosti v upravnem postopku, ki ga je Komisija izpeljala za zmanjšanje subvencije, ki je že bila namenjena sofinanciranju. V zvezi s tem uveljavlja kršitev člena 3(1) Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti ⁽¹⁾.
2. Pod drugič zatrjuje, da Komisija ni izpolnila obveznosti izvršitve sodbe o razglasitvi ničnosti z dne 5. marca 2002 ⁽²⁾, ker bi z novo odločbo, ki bi nadomestila Odločbo z dne 11. julija 2000, ki je bila razglašena za nično, lahko ponovno preučila celotno dejansko stanje, vendar v mejah in v skladu

s postopkovnimi pravili ugovora z dne 23. novembra 1999, ki je zaradi razglasitve ničnosti prej navedene odločbe še vedno odprt. Novih ugovorov, ki pred tistim trenutkom niso bili predočeni, pa ne bi mogla vložiti.

Poleg tega pa Komisija, čeprav je posredno priznala, da je bil dejansko dolgovan pretežni znesek, ki ga je odvzela s prejšnjo odločbo o zmanjšanju zneska pomoči, ki je bila razglašena za nično, ni priznala zamudnih obresti od nezakonito nepriznanih zneskov.

3. Pod tretjič se sklicuje na okoliščino, da v navedenem členu 44(1) Uredbe (EGS) št. 4028/86 med taksativno naštetimi predpostavkami za zmanjšanje zneska pomoči ni nepravilnosti, ki se v izpodbijani odločbi pripisuje tožeči stranki: to je okoliščina, da je med izvrševanjem del, za katere je bila dodeljena pomoč, podjetje — naročnik pridobilo delež v osnovnem kapitalu družbe, prejemnice pomoči.
4. Pod četrtič tožeča stranka s sklicevanjem na kršitev načela enakopravnosti, sorazmernosti in razumnosti ter tudi načela prostega pretoka kapitala podredno uveljavlja arbitrarnost merila, ki ga je Komisija uporabila pri izračunu izpodbijanega zmanjšanja zneska pomoči, ker je brez razlikovanja uporabila enako zmanjšanje za vsa zadevna obdobja in ni upoštevala dejstva, da je bil delež udeležbe podjetja-naročnika v osnovnem kapitalu družbe, prejemnice pomoči, v posameznih obdobjih različen in postopen.

⁽¹⁾ UL L 312, 23.12.1995, str. 1.

⁽²⁾ Zadeva Azienda agricola Le Canne proti Komisiji, T-241/00, Racueil 2002, str. II-1251.